

PERSPECTIEF

EEN UITGAVE VAN DE DOOPSGEZINDE GEMEENTE OUDDORP
33STE JAARGANG - SEPTEMBER 2020 NR.5

Leven in dienst van de Koning

We staan aan het begin van een nieuw kerkelijk jaar. Een bijzonder kerkelijk jaar, omdat het coronavirus ons nog steeds bezighoudt. Het raakt alle facetten van ons leven en ook onze gemeente. We mogen ons geborgen weten in Zijn hand. In dat vertrouwen mogen we leven en onze taak in de gemeente op ons nemen. Misschien een nieuwe taak of het voortzetten van een taak die we al jaren trouw doen. Voor God is er geen verschil.

In de Bijbel is er veel over de gemeente van Jezus Christus geschreven. De apostel Paulus schrijft in zijn brief aan de gemeente in Korinthe over onze unieke plaats die we hebben in het lichaam: "Een lichaam is een eenheid, dat uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus (1 Korinthiërs 12:12)". We hebben allemaal verschillende talenten. Geïnspireerd door dezelfde Heilige Geest mogen we onze werkzaamheden in de gemeente oppakken. Heel divers, omdat we allemaal unieke eigenschappen hebben. God wil daar zijn overvloedige genade aan verbinden, zodat Hij onze talenten tot bloei kan brengen. De Heilige Geest maakt ons gevoelig voor wat God wil met onze mogelijkheden.

Afgelopen zomervakantie werd ik bepaald bij het boek van de Vierde Muskietier. Bij een aantal van u vast bekend. Een aantal mannen uit onze gemeente is in het verleden naar de karakterweekenden of andere evenementen van de Vierde Muskietier geweest. Ook ik ben naar een van de karakterweekenden geweest. Het boek heeft een aantal jaren in de kast gestaan, maar de tijd was aangebroken om het te gaan lezen. Dit stukje is te kort om uitgebreid op het boek in te gaan, maar het boek spreekt tot het hart van een man/vrouw en daagt je uit om na te denken over het avontuur wat we mogen aangaan met Jezus.

Wat laten wij na? Aan welke herinnering bouwen wij? Wat zijn wij van plan om na te laten aan onze geliefden, aan de gemeenschap waar we deel van uitmaken, aan de wereld? We mogen onze stempel drukken op de volgende generatie. Straks hebben we de eeuwigheid om uit te rusten.

Een zegenende groet namens de kerkenraad.

Stephan Lodder

Voorwoord

En wat vond u ervan? Van de nieuwe Perspectief?

Ik weet het antwoord al, Ouddorpers zijn niet zo scheutig met hun complimenten. Maar dat is niet erg, want ik weet zeker dat de nieuwe Perspectief goed bevallen is. Natuurlijk zijn er verbeterpunten, dat is gebruikelijk in een opstartfase. Maar we hebben er aan gewerkt, en dat zal nog wel even doorgaan, maar ook dat is niet erg. Want samen maken we een product ter verbetering van de onderlinge communicatie, ter verdieping van de kennis van het woord van God. De Perspectief biedt kansen aan iedereen om zijn/haar verhalen, belevenissen te vertellen, kennis door te geven. De redactie staat ervoor open.

Het wordt geen traditie, maar toch weer even wat over de foto op de voorkant. De zonnebloemen! Het is heel toevallig, of niet, maar er kwam kopij binnen nadat de zonnebloemen foto was gekozen en die kopij gaat over... zonnebloemen. Hoe bijzonder kan het zijn. Een heel mooi stukje tekst over het nu en hoe verder in de gemeente. En nog een toevalligheid, ook het al eerder gekozen gedicht heeft met bloemen te maken. Zo kan het blijkbaar gaan.

Op de voorkant een foto met een enorm veld zonnebloemen. Een prachtig gezicht. Ze hebben elkaar nodig om niet om te vallen, ze hebben elkaar nodig om samen iets moois uit te stralen. En via dat veld zonnebloemen kijken we naar de horizon met die mooie blauwe lucht erboven. We kijken vooruit, allemaal vanuit ons eigen

perspectief. Zien we een blauwe lucht of een beetje een blauwe lucht? Stopt onze blik bij de horizon of kunnen we onze ingenomen standpunten over de horizon heen tillen. Laten we onze perspectieven verleggen en omhoog kijken de ruimte in waar het leven is, waar het leven in vrijheid ons wacht met alle toekomstverwachtingen die er zijn.

Clémence Baks

Na de storm de stilte?

Pastorale

U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God van u wil en wat goed, volmaakt en hem welgevallig is.[1]

Zusters en broeders,

Nu de prachtige zomer achter ons ligt en velen weer aan het werk zijn, naar school gaan, hun studie hebben opgepakt, staan ook wij weer voor een nieuw kerkelijk seizoen.

Net als in veel sectoren staat ook de kerk voor echte nieuwe uitdagingen. De vraag naar: 'hoe kunnen we weer terug naar de tijd van voor deze crisis', verdwijnt steeds meer naar de achtergrond. We zullen moeten wennen aan deze nieuwe werkelijkheid.

Ook in de gemeente van Jezus, is de wens en het verlangen terug te keren naar de oude patronen een bijna onmogelijke opdracht geworden. Toen afgelopen juli er door de overheid versoepelingen werden afgekondigd, grepen veel kerken naar dat verlangen weer kerkdiensten te mogen organiseren. Maar wat werd dat een tegenvaller. Die diensten waren zo anders. De ontmoetingen raakte ons omdat we zoveel zusters en broeders moeten missen. De beleving werd zo anders. Ook het niet kunnen zingen deed ons beseffen dat de sfeer van de kerk totaal veranderde. Daarbij kwam dat de vertrouwde omgeving koud en kil werd ervaren vanwege de 1,5 meter maatregel. We gingen beseffen dat de interactie met elkaar en het hart van de ontmoetingen op deze manier niet meer mogelijk was. Wat is de wereld in een half jaar tijd enorm veranderd.

De laatste maanden heb ik mij indringend afgevraagd of wij niet te veel gefocust zijn geweest op die oude patronen en we te weinig bezig zijn geweest te onderzoeken welke nieuwe creatieve mogelijkheden er zijn om gemeente van Jezus te zijn. Wat hebben we mogelijk laten liggen? Op zoek gaan naar de mogelijkheden in plaats van ons te betreuren over de onmogelijkheden.

Afgelopen zomer las ik het boek van Dr. Caroline Leaf met de titel 'Gebruik je hersenen'[2]. Een boek over hoe onze hersenen werken in relatie tot dat wat wij denken. Ons denkproces is zo belangrijk dat het zelfs ons DNA helpt veranderen. Ons denkproces heeft invloed op ons algeheel welbevinden. Zelfs de vorm van onze

hersenen verandert naargelang wij denken. Op een positieve gezond niveau denken is de sleutel tot nieuwe patronen.

Paulus schrijft hier ook over. Over onze gezindheid, ons denken en het vernieuwen hiervan en hij moedigt ons aan dat te doen. De Bijbel leert ons prachtige positieve principes in dat denken, zoals: barmhartigheid, rechtvaardigheid, liefde, omzien naar elkaar etc. Als we ons denken daarmee zouden voeden in plaats van gericht te zijn op geld, materie, maatschappelijke positie en macht, afgunst, roddel en achterklap wat zal er dan gebeuren?

Volgens het ontwikkelde plan op basis van het hedendaagse hersenonderzoek ontstaat er dan een ontgiftigings-proces waardoor de gemeenschap van gelovigen opnieuw gevoed wordt te doen waartoe ze geroepen is.

Zal dat veranderings-denken ons ook kunnen helpen te komen tot nieuwe creatieve vormen om gemeente van Jezus te zijn? Om een gemeenschap te worden die niet meer gecentreerd is rondom de oude gebruikelijke, misschien wel sleet geworden, gewoonten van weleer. Zal dat veranderings-denken ons helpen een gemeenschap te vormen, die gericht is op de samenleving waardoor de levensveranderende boodschap van het evangelie opnieuw grote dingen gaat doen?

Hierbij zijn wij ons heel bewust, dat veranderen voor mensen nooit makkelijk is. We voelen ons vaak zo prettig bij de oude bekende vaste gewoonten. Toch zijn veranderingen nodig om iedere keer opnieuw te gaan begrijpen waartoe wij geroepen zijn. Naast de verandering is dan ook de verbinding nodig. Het gaat nooit om de verandering op zich, maar om de verbinding met elkaar die verandering aan te gaan, waarvan we met elkaar beseffen dat die nodig is.

*Uw predikant,
Ds. K. (Karel) van Wijngaarden*

[1] Romeinen 12:2

[2] Dr. Caroline Leaf, Gebruik je hersenen! – de sleutel tot het hoogste niveau van geluk, denken en gezondheid, Uitgeverij Shama, 2019

Even voorstellen:

Mijn naam is Annelies van den Hoven. Ik ben in een tweede huwelijk getrouwd met Arie. Van 1996-2006 ben ik al lid geweest van de DGO, maar door omstandigheden heb ik de gemeente moeten verlaten. Na de verhuizing naar Middelharnis en de echtscheiding raakte ik verzeild in de, toen nog, CAMA-gemeente.

Via een datingsite maakte ik kennis met Arie en in 2011 zijn we getrouwd. Arie woonde in Zwijndrecht en ik ben daar naar toe verhuisd. Hij was lid van de Chr. Ger. Kerk waar ik mij ook prima thuis voelde. Met de aankoop van een stacaravan in Dirksland en later een chalet in Sommelsdijk was de cirkel weer rond en was de gang naar de DGO voor mij weer heel vanzelfsprekend. Vorig jaar april is ons huis in Zwijndrecht verkocht en februari dit jaar is ons nieuwe appartement opgeleverd. Tijd voor Arie om vriend van de gemeente te worden en voor mij om het lidmaatschap weer te bevestigen.

Wat doe je in het dagelijks leven?

Ik heb geen betaalde baan meer maar kan mijn tijd prima besteden. Ons samengestelde gezin heeft totaal 8 kinderen, 5 schoonkinderen en 7 prachtige kleinkinderen. Verjaardagen genoeg, dus. Wij verblijven in de zomer in ons chalet. Daar hebben we een fijne tuin om in te werken. Ik handwerk graag en lees veel. Ook vind ik het heerlijk om wat te wandelen, en de fiets gebruik ik ook regelmatig. Ook met de kinderdiensten kan ik me aardig bezighouden.

Wat houdt doopsgezind zijn voor jou in?

Voor mij is het vooral God liefhebben boven alles en mijn naaste als mijzelf. Vooral het laatste, mijzelf liefhebben is lastig geweest maar ik heb geleerd dat niets mij kan scheiden van de Liefde van God. "Daden gaan woorden te boven", wat betekent dit voor mij? Doen wat de Heer van je vraagt.

Welk Bijbels figuur zou je voor een dag willen zijn en waarom?

Ik zou wel een Jacoba (Jacobus) willen zijn. Zoveel wijsheid, uitgelegd op een vrij eenvoudige manier. Het moet prachtig zijn om zo door de Heilige Geest gebruikt te worden.

Vrijwilliger zijn in de kerk; hoe denk je daarover en wat betekent dat voor jou?

Ik kan me geen leven voorstellen zonder vrijwilligerswerk. Al moet ik wel zeggen dat het niet meer zo intensief hoeft te zijn als jaren geleden. Het kinderwerk heeft echt mijn hart. Mooi team om mee samen te werken en een prachtige groep kinderen die je geestelijk mag aansporen en vertellen van de grote liefde van Jezus.

Hoe zou jij willen dat de kerk er uitziet over een x aantal jaren?

Laat ons vooral mogen zijn wie we zijn. Onze Vrijheid in Christus is zoveel meer dan wat ik ergens van vind. Mijn gebed is dat de gemeente diepgeworteld zal zijn in Christus. Daarmee zal elk oordeel verdwijnen en de Liefde de hoogste plaats hebben.

De kerk in de wereld, welk beeld heb je daarbij?

De wereld is me te groot, ik blijf in mijn kleine kring. De kerk als gebouw zegt me niet zoveel. Het hebben van broers en zussen is van onschatbare waarde. Christen zijn is in ons gezin al moeilijk genoeg. Ik ben dankbaar dat Vader God alles in Zijn hand houdt.

Wat wil je meegeven aan de mensen, die je iedere zondag tegenkomt in de kerk?

Bidt en laat Gods Vrede over je heersen. Verwacht alles van Hem en de rest komt ook goed. Hoe? Heel vaak anders dan je verwacht, toch goed. Gebed is zo belangrijk.

Annelies van den Hoven

De graankorrel

Zo een korrel niet de aarde
als een veil'ge rustplaats zoekt,
nimmer sterft en in het duister
ook geen overwinning boekt,
blijft hij slechts één enk'le korrel,
die verdord ten onder gaat
en de kracht die hem bewoonde
vreugdeloos het leven laat.
Maar hij zal zich gaan vermeerd'ren
en zijn vruchten zijn gewis,
als hij in de donk're aarde
zegenrijk gestorven is.

Frits Deubel, naar Johannes 12:24

Tristan

Aan het begin van dit jaar is Britt Bruggeman een inzamelingsactie begonnen voor een hulphondenproject. Er zijn heel veel donaties binnengekomen en Britt en haar familie zijn hier erg dankbaar voor. Lees verder onderstaand verhaal van Britt.

"Toen ik Tristan leerde kennen, voelde ik zoveel liefde. Geen woorden nodig! Ik voelde me veilig met zo'n lieve, mooie hond naast me. Ik merkte dat ik heel onzeker was, daardoor was Tristan de eerste paar keren best onrustig..

Onze band is op zomerkamp zoveel sterker geworden! Waar de eerste dag Tristan de leiding over mij nam, leerde ik in de loop van de week dat ik de leiding moest nemen. Ik werd zekerder, Tristan rustiger. Tristan sliep naast of op m'n bed. Zo fijn! Ook al was er één van m'n ouders bij, ik voel me vaak alsnog eenzaam... Nu was Tristan de hele week bij me, 24/5!

Tristan heeft hard gewerkt. Bijzonder hoe hij mij uit een aanval haalde. Liefdevol lag hij tegen mij aan. Alsof hij wilde zeggen: het is goed meisje, het is echt goed.

Heel moeilijk afscheid! Zoveel gehuild, m'n moeder ook overigens. Bang dat ik nooit zo'n klik zou krijgen met mijn toekomstige hond. Maar wonderen bestaan! Na een therapie sessie met Tristan kwam Anjana. Ik kreeg een brief namens Tristan waarin stond of hij mijn hulphond mag worden! Ik was stil, doodstil... Ik zei: "HUH? Is dit echt?" Ik was weer stil. Ik mocht hier over nadenken, dezelfde dag de knoop nog doorgehakt. Het moest zo zijn, dat ik eerst niet stabiel genoeg was. Nu Tristan en ik, samen, niet voor even, maar voor het leven! Ik ben Anjana heel erg dankbaar!"

MissionPuppy: Britt stond op de wachtlijst. Haar situatie bleek nog niet stabiel genoeg voor de komst van een puppy. Met pijn in ons

Overwinning

Wees maar een bloem die open gaat.
Die rijkelijk te bloeien staat
en geur en kleur verspreidt.

Besef dat je veelkleurig bent
en dat je op Gods woord geënt
een heerlijk leven leidt.

Zo'n bloem verdort niet maar houdt stand.
Is in vruchtbare grond geplant
en groeit in goede aarde.
Behoudt eeuwig zijn waarde.

Marry Koster

hart moesten we haar dit verdrietige nieuws vertellen.

We deden het aanbod van een therapiehond met wekelijkse sessies. Het nieuws viel als een bom; een therapiehond is niet hetzelfde als je eigen puppy. Maar wat er tussen Britt en Tristan gebeurde was vanaf het begin heel erg bijzonder. Tristan gaf iets aan, vertelde iets. Waar hij Yoshida (coach) altijd blij begroette, maar soms moeite had met haar mee te gaan, was dit geheel anders wanneer hij met Britt mocht werken. Bij Britt was Tristan aan het werk, vanaf het eerste moment. Variërend van het spiegelen van haar onrust en onzekerheid, tot het steeds meer samen komen in de rust, zijn kop op haar voeten leggen tijdens de eetmomenten en in het algemeen zijn enorme focus voor haar, als ook het haar uit een aanval halen. Haar ouders, die in toerbeurt bij Britt op de kamer sliepen, getuigden er beiden van hoe Tristan hun dochter in haar slaap had gecheckt. Bij onrustig draaien, was hij opgestaan om bij haar te kijken, en had zacht haar hand gelikt. Meermaals had ze zich in haar slaap naar hem toegedraaid, waarna ze rustiger werd en verder sliep.

Anjana, oprichter van MissionPuppy: "Tristan was niet bedoeld om te gaan. Ik heb lang gedacht dat hij Luca op zou gaan volgen. Waar ik tijdens het zomerkamp getuige van was, kon ik niet onderuit. Intens en bijzonder. Al die jaren dat ik Tristan als therapiehond heb ingezet, heeft hij me niet eerder zoiets laten zien. Maar nu was het heel duidelijk. Mijn hond gaf me iets aan, en ik moest hiernaar luisteren. Dit meisje was in nood, en mijn hond wilde haar helpen."

Tristan woont nog bij Anjana, er gaat geleidelijk toegewerkt worden naar Tristan's nieuwe missie.

Anjana: "Soms vraagt dit werk dat je offers moet brengen. De mensen in mijn directe omgeving weten hoe ik met deze keuze geworsteld heb, maar ook, hoe ontzettend goed ik mij nu hierover voel. Tristan zelf liet het me zien. En ik heb naar hem geluisterd."

Britt Bruggeman

KOEH kledingproject

Na geruime tijd is de kleding weer opgehaald, vanwege de pandemie konden de buitenlandse transporten een paar maanden niet naar Oost Europa, nu kan dat al een poosje wel. Hartelijk dank dat u steeds de kleding gebracht heeft in de kerk.

Maandag 24 augustus kwam KOEH de kleding weer halen, met gezamenlijke krachten en gepaste afstand ging dat prima. Zo was de bus van KOEH weer helemaal vol, intussen is onze kleding weer op transport naar Oost-Europa. Nog steeds gaat onze kleding meestal naar de Oekraïne, maar ook bijvoorbeeld naar Moldavië. Bij KOEH zijn ze iedere keer weer blij met de goede kwaliteit kleding, linnengoed, en schoenen, die ze van ons ontvangen. Het is fijn dat het ook in stevige zakken zit, dat maakt het transport gemakkelijker. Uw kleding kunt u altijd bij de grote tafel op de kerkzolder zetten. Het transport vindt plaats als het busje weer vol is en zo is het een continu project, waar we als gemeente al zoveel jaren bij betrokken zijn.

En waar zoveel mensen aan mee helpen, dat is prachtig.

Hartelijk dank namens KOM OVER EN HELP
www.komoverenhelp.nl

Rini Hameeteman

Zending en evangelisatie

Onze commissie onderhoudt zo goed mogelijk de contacten, die in de zendingsreis van vorig jaar in Indonesie, zijn gelegd. In de volgende Perspectief willen we hier meer over schrijven. Wij ondersteunen mensen uit onze Gemeente die in andere landen helpen. Omdat reizen in de afgelopen tijd niet mogelijk was, was de ondersteuning niet nodig. Speciale collecten worden normaal ondersteund met presentaties in de kerkdienst. Dit is in de afgelopen tijd beperkt gedaan, omdat de kerkdiensten er niet, of beperkt waren. Sinds augustus zijn we hier weer mee begonnen. Met andere taakgroepen en de kerkenraad zijn we in gesprek, hoe we een goede verdeling kunnen maken tussen noodzakelijke inkomsten voor onze Gemeente en zending / hulp aan mensen in nood. We denken na hoe we waardevolle activiteiten weer kunnen oppakken en hoe we het Evangelie bij mensen kunnen brengen.

Taakgroep Zending & Evangelisatie

Vaste vrijwillige bijdrage

Ieder jaar zit er in de maand september een acceptgiro bij de Perspectief. Een beetje een ouderwets betaalmiddel voor de meesten van ons, maar wellicht toch wel een beetje praktisch. U zou het bijvoorbeeld kunnen zien als een herinnering om uw bijdrage te geven aan de Perspectief, een soort van nota. Een kerkenblad, zoals de Perspectief, kan de verbinding tussen geloofsgenoten vergroten. Het kan onze kennis over het woord van God verdiepen. Iedereen kan er aan meewerken, door onderwerpen met elkaar te delen, in het voordeel van elkaar maar ook in het voordeel van de gemeente want met elkaar een mooi product maken ter bevordering van ons saamhorigheidsgevoel en onze geloofsbeleving, is dat niet een goed uitgangspunt?

Het maken van een blad kost geld, dat was altijd al zo maar gelukkig waren de inkomsten tot nu toe kostendekkend. Vanaf nu zouden wij de vrijwillige bijdrage willen veranderen in een vaste vrijwillige bijdrage. Als iedere Perspectief lezer een minimum bedrag aanhoudt van 10 euro per jaar zijn we uit de kosten. Uw bijdrage mag natuurlijk ook hoger zijn... maar dat is geheel vrijwillig. U kunt natuurlijk de acceptgiro gebruiken, maar u kunt ook via het bankrekeningnummer van onze kerk (zie colofon) uw bijdrage overmaken.

Mogen wij op uw vaste vrijwillige bijdrage rekenen? Alvast dank!

De Redactie

Activiteiten Commissie

Knapzakroute - Op zaterdag 24 oktober gaat er sportief gewandeld worden. Er zijn diverse routes uitgestippeld en iedereen kan meedoen. Zet u de datum vast in de agenda? Voor verdere specifieke informatie over de routes, inschrijven etc. volgt berichtgeving via de Weekbrief en op de Website. Naast het sportieve deel van die dag is er ook nog iets heel anders. Die dag worden er olieballen gebakken en we hopen dat de afname enorm zal zijn! We staan voor de verkoop bij de kerk, op de parkeerplaats bij AH en verder kunnen er bestellingen geplaatst worden via het bestelformulier op de Website. Volgt u ook hiervoor de berichtgeving via de Weekbrief of op de Website. We hopen dat u enthousiast bent om met ons mee te doen en ook anderen enthousiast maakt! Wij hebben er in ieder geval heel veel zin in!

Kindergedicht

Als woorden snoepjes waren,
was de bieb een gratis
zelfschepparadijs.

Corien Oranje

Het verhaal van de zonnebloem

Kijkend vanuit het raam naar de tuin zie ik prachtige zonnebloemen staan stralen. Ze zijn heel hoog geworden en hebben prachtige bloemen. Het is geen uniek plaatje maar voor mij zijn deze zonnebloemen heel bijzonder.

Al filosoferend denk ik aan degene die de moeite heeft genomen om zaadjes van de zonnebloem te laten ontkiemen en een bijdrage aan de gemeente te willen leveren door ze voor een bescheiden bedrag te verkopen. Vervolgens heb ik twee kleine potjes met ieniemienie zonnebloemen gekocht en in "mijn" tuin gezet. En kijk ze nu eens stralen! Ik dacht bij mijzelf, is dit geen prachtig beeld van de situatie waar we als gemeente nu in verkeren?

Door de huidige omstandigheden voelt het alsof we los zand zijn. Maar door misschien een kleine handeling, een activiteit in de gemeente met de bescheiden opzet voor binding en ontmoeting, heeft dit toch een bijzonder resultaat opgeleverd. Maar zie ik dit nog wel? Ziet u dit nog wel? Door omstandigheden waar we allemaal mee te maken hebben bezoeken we misschien nog niet de diensten, de enkele activiteit die er is, bezoeken we niet. Misschien terecht als je tot de risicogroep behoort. We kunnen ons "voeden" met digitale diensten via TV of andere kanalen en voor je het weet ben je de binding kwijt met de gemeente en heb je het idee dat het zo ook allemaal wel gaat.

Nog even terug naar de zonnebloem. We hebben elkaar nodig gehad om van het eindresultaat te genieten. De zaaier, watergever, bedenker, verkoper, planter en ik kan zo nog even doorgaan. Hoe het werkt in de gemeente wordt in de bijbel vergeleken met het werken in de wijngaard. Maar om bij dit verhaal te blijven, zie de gemeente eens als een bloementuin. Een kleurrijk geheel met een grote variatie aan soorten en kleuren. Het gaat niet vanzelf, er moet aan gewerkt worden. Soms iets wat we allemaal kunnen zoals water geven; soms is het iets ingewikkelder, de juiste standplaats, kleurcombinaties of andere inzichten. Maar... we zijn allemaal nodig!

Nu de vraag, wat is mijn bijdrage in deze mooie tuin? Werk ik mee? Zie ik de kleurenpracht van de bloemen? Heb ik oog voor de mensen die werken in de tuin? Die proberen in deze tijd van "droogte" de bloemen toch te laten groeien, bloeien en stralen? Of zie ik alleen maar het stukje tuin wat vergeten wordt, of de bloemen die niet mooi kleuren bij de andere bloemen?

Om nog even terug te gaan naar het begin, voor en tijdens de bloei is een heel proces nodig. Als ik mijn best er niet voor doe, "mijn" zonnebloem geen mooi zonnig plekje geef, af en toe niet begiet had ik niet kunnen genieten van de prachtige bloemen die zijn uitgroeid uit een klein zaadje.

Carolien Lodder

Colofon

Perspectief verschijnt 6 x per jaar

Deadline kopij volgende editie Perspectief: 25-11-2020

De vaste vrijwillige bijdrage is minimaal € 10,- per jaar

Bankrekening: IBAN: NL13 RABO 035 12 64 272

o.v.v. Perspectief 2020

Redactie

Eindredactie: Clémence Baks

Opmaak: Amber van Splunder

Ds. K. van Wijngaarden

Fotografie: Jan Baks, pagina 1,3

Adressen

Doopsgezinde Gemeente Ouddorp

Dorpstienden 3, 3253 AS Ouddorp

0187 - 682926

www.doopsgezindouddorp.nl

Predikant

Ds. K. van Wijngaarden

Email: predikant@doopsgezindouddorp.nl

Tel: 06 - 33667781

E-mail

redactieperspectief@doopsgezindouddorp.nl

info@doopsgezindouddorp.nl

scriba@doopsgezindouddorp.nl

ledenadministratie@doopsgezindouddorp.nl

pr@doopsgezindouddorp.nl

weekbrief@doopsgezindouddorp.nl

pastoraat@doopsgezindouddorp.nl

Alle kerkdiensten worden uitgezonden via RTV SLOGO: 105.6 FM/Kabel 105.9FM en via Live stream Youtube

Plan van aanpak

Het Plan van aanpak is van toepassing op alles wat er in ons kerkgebouw gebeurt. De kerkenraad vraagt iedereen die initiatieven onderneemt of deelneemt aan vergaderingen, activiteiten en kerkdiensten zich aan het plan te houden en zich aan te melden, kijk verder op onze website.

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C017135

Indien onbestelbaar retour: Dorpstienen 3, 3253 AS Ouddorp

Pastoraat

Het afgelopen half jaar was een bijzondere tijd voor ons als gemeente. Door het coronavirus en alle beperkingen die daardoor veroorzaakt werden, zagen we elkaar minder en moesten we afstand houden.

In het pastoraat ontstond daardoor het probleem dat we elkaar minder konden ontmoeten. Er zijn wat alternatieven geweest, zoals een bloemengroet, bij een aantal mensen, kaartjes zijn gestuurd en telefoontjes gepleegd. Maar dit alles in het besef dat het voor sommige mensen uit de gemeente te weinig was. De vraag op de liturgie is steeds dat u ook contact kunt opnemen als u behoefte heeft aan bezoek. Van deze gelegenheid is zeer weinig gebruik gemaakt.

Nu het nieuwe seizoen weer begint, hopen we de draad van bezoeken weer op te pakken. Uiteraard alleen als u het veilig vindt en bezoek ook op prijs stelt. Nu we elkaar weer kunnen ontmoeten in de kerk, voor degene die dat weer mogelijk achten, mag u nog steeds aangeven als u graag bezoek ontvangt. Ons streven is dat u binnen niet al te lange tijd hoort wie uw pastorale bezoeker is als het voor u gewijzigd is. Uiteraard is een bezoek niet verplicht, maar het is goed om te weten met wie u eventueel contact op kunt nemen als uw situatie veranderd. We willen graag met u meeleven, in vreugde en verdriet. Dat kan alleen als we op de hoogte worden gesteld. Dit geldt ook voor uw naam op de weekbrief. Als deze vermeld staat, kunnen we voor uw situatie met elkaar bidden en meeleven.

Heeft u iets te vieren of iets bijzonders meegemaakt? Laat het ons weten of schrijf een stukje in de weekbrief. Je wordt vader of moeder, je wordt opa of oma, je bereikt een bijzondere leeftijd, je gaat met pensioen, je viert een huwelijksjubileum of je hebt iets anders te vieren? Laat het ons weten en nodig ons uit. Het kan natuurlijk ook zijn dat er andere bijzondere dingen gebeuren in je leven. Dat je wordt ontslagen, dat je collega of werkgever iets is overkomen, dat er iets gebeurt in je gezin of dat het leven je zwaar valt of dat je in het ziekenhuis terecht komt. Wij kunnen ons voorstellen dat je dan eens met de dominee of een pastoraal bezoeker wil spreken. Laat het ons vooral weten en nodig ons uit.

Mogen wij u uitnodigen?

We zijn verblijd dat het pastorale team is uitgebreid met nieuwe medewerkers;

Annelies van Hoven: zij gaat u in Middelharnis/Sommelsdijk bezoeken.

Janny Scholten: zij gaat in samenspraak met Marianne Jongeling u in Goedereede bezoeken.

Corrie Hoek: zij gaat een wijk in Ouddorp bezoeken.

Henk van Deijk heeft toegezegd per 01-01-2021 mee te gaan draaien in een wijk van Ouddorp.

Omzien naar elkaar en bidden voor elkaar is een taak voor ons allen, als gemeente van Jezus Christus. Een ieder naar vermogen en bekwaamheid.

Anneke Akershoek

Coördinator pastoraat, pastoraat@doopsgezindouddorp.nl

Muziek

CD-recensie. Jeremy Camp - I Still Believe: Greatest Hits

Afgelopen zomer draaide "I Still Believe" in de Nederlandse bioscopen en kwam zelfs in de top 5 van best bezochte films terecht. Deze prachtige speelfilm is gebaseerd op een waar gebeurd verhaal in het leven van gospelzanger Jeremy Camp. Het plot: Studenten Jeremy (KJ Apa) en Melissa (Britt Robertson) worden smoorverliefd op elkaar. Als Jeremy doorbreekt als popster lijkt het ze voor de wind te gaan, tot er bij Melissa kanker wordt geconstateerd. Samen gaan ze de moeilijke strijd aan en vinden kracht in hoop en liefde, niet alleen bij elkaar maar ook bij Jeremy's fans. I Still Believe laat niet alleen zien hoe één liefde je leven kan veranderen, maar ook hoe één leven de wereld kan veranderen. Het gelijknamige soundtrack album is een indrukwekkende verzameling van zijn grootste hits. Vijftien memorabele pop/rock songs beschrijven zijn persoonlijke en emotionele reis door de woestijn van het leven ('Dead Man Walking'). 'Walk By Faith' schreef hij tijdens zijn huwelijksreis. 'I Still Believe' (nieuwe uitvoering van 2020) was het eerste nummer dat hij schreef na de dood van Melissa. 'He Knows' gaat over de verwerking hiervan.

Ben Scholten

